

๕-๓๑๗

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ 42141
วันที่ 13 ก.ย. 2567
เวลา

ที่ นร ๐๙๐๒/๒๐๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอรื้อการปรับเป็นพินัย กรณีฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๓

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
เลขรับ 2780
วันที่ ๑๓ ก.ย. ๒๕๖๗
เวลา 10:45 น.

เรียน อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๓

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถได้ขอคำปรึกษาปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๕๓ และคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวและมีความเห็นปรากฏตามบันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานฯ จึงขอจัดส่งคำปรึกษาดังกล่าวให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบเพื่อแจ้งเวียนให้ท้องครปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานโดยไม่ต้องขอคำปรึกษาจากคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยอีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๙ วรรคสอง แห่งระเบียบคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย เรื่อง การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๖

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายกระบวนการยุติธรรม
ฝ่ายกฎหมายกระบวนการยุติธรรมทางแพ่ง
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๐๕๘ (นางสาวกาญจนาฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๖๒๐๑
www.ocs.go.th
www.lawreform.go.th
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

๑๐๐๑/๒๐๘ ๑๑๐๗/๒๐๘
๑๐๐๖

130260	กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑
เลขรับ 679	

วันที่ ๑๓ ก.ย. ๒๕๖๗

บันทึกคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย
เรื่อง การปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถ ได้มีหนังสือ ที่ สพ ๗๕๖๐๑/๒๗๕ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถได้รับแจ้งว่ามีผู้ขุดดินบริเวณหมู่ ๑๐ ตำบลไร่รถ ขนาดพื้นที่ปากบ่อดินประมาณ ๑,๕๑๒ ตารางเมตร ลึกประมาณ ๙ เมตร ระยะห่างจากปากบ่อถึงแนวที่ดินประมาณ ๒ เมตร โดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้ขุดดินเริ่มขุดดินในช่วงเดือนธันวาคม ๒๕๖๖ และองค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถเข้าตรวจสอบแล้ว จึงมีคำสั่งให้หยุดการขุดดินและให้ผู้ขุดดินดำเนินการแจ้งการขุดดินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและให้ดำเนินการจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินให้ถูกต้อง ซึ่งผู้ขุดดินได้หยุดการขุดดินแล้ว แต่ไม่ได้แจ้งการขุดดินต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นและไม่ดำเนินการจัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินให้ถูกต้อง จึงเข้าข่ายเป็นความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓

เนื่องจากมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๖) ต่อมากระทรวงมหาดไทยออกประกาศ เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยให้มีผลนับจากวันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๗)

องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจึงขอหารือคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย ดังนี้

๑. กรณีการกระทำความผิดที่อยู่ในระหว่างที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับแล้ว แต่ยังไม่มีการประกาศกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจะต้องดำเนินการตามกฎหมายฉบับใด

๒. กรณีตามที่หารือข้อ ๑ หากต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ กับการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียว เป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ดังนั้น ความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ซึ่งระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจึงต้องดำเนินการแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน และเนื่องจากความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจะต้องรอผลการสอบสวนจากพนักงานสอบสวนก่อนดำเนินการปรับเป็นพินัยในความผิดตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ เพราะต้องลงบทที่กำหนดค่าปรับ

เป็นพินัยสูงสุดตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ถูกต้องหรือไม่ หรือต้องดำเนินการอย่างไร

๓. กรณีอายุความตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ซึ่งบัญญัติว่าถ้ามิได้มีคำสั่งปรับเป็นพินัยหรือฟ้องร้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ดังนั้น การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ในระหว่างที่องค์การบริหารส่วนตำบล ไร่รถเสนอเรื่องเพื่อขอหรือคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยนี้ อายุความจะสะดุดหยุดลงหรือไม่ ประการใด

คณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัยได้พิจารณาข้อหารือขององค์การบริหาร ส่วนตำบลไร่รถ โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) และผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถ เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการขุดดิน และถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ ในระหว่างที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มีผลใช้บังคับแล้ว แต่ยังไม่มีการประกาศกระทรวงกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจะต้อง ดำเนินการอย่างไร เห็นว่า มาตรา ๔๕ (๑)^๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙^๒

^๑มาตรา ๔๕ บรรดาความผิดอาญาที่เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๔๒

(๑) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าผู้มีอำนาจ เปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการปรับเป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องไปให้เจ้าหน้าที่ของรัฐภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เปลี่ยน เป็นความผิดทางพินัยเพื่อดำเนินการต่อไป

(๓) ถ้าอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ศาลพิจารณาปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

^๒มาตรา ๓๙ เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดทางพินัยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐^๓ หรือมาตรา ๔๒^๔ ถ้าอยู่ในระหว่างการดำเนินการของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับ ให้ถือว่าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และดำเนินการปรับเป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เมื่อความผิดอาญาตามพระราชบัญญัติการขูดดินและถมดินฯ ได้เปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๙^๕ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ โดยปรากฏข้อเท็จจริงตามคำชี้แจงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถพบเห็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการขูดดินและถมดินฯ และส่งเจ้าหน้าที่ไปทำการตรวจสอบ รั้ววัด และทำแผนที่แนวเขตที่ผู้ขูดดินทำการขูดดินโดยมิชอบแล้ว ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่ความผิดนั้นอยู่ในระหว่างการดำเนินการเปรียบเทียบขององค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถตามมาตรา ๔๕ (๑)^๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายซึ่งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๔๒^๗ แห่งพระราชบัญญัติการขูดดินและถมดินฯ จึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ และสามารถดำเนินการปรับเป็นพินัยไปตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ตามมาตรา ๔๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้ ต่อมาเมื่อมีประกาศกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐออกมาเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ โดยกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นตำแหน่งเดียวกันกับผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการขูดดินและถมดินฯ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แล้ว หากยังไม่มีกรออกคำสั่งปรับเป็นพินัย เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าหน้าที่ตามประกาศดังกล่าว ย่อมสามารถดำเนินการออกคำสั่งปรับเป็นพินัยต่อไปได้

^๓มาตรา ๔๐ บรรดาความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๒ หายพระราชบัญญัตินี้ จะเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ก่อนตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่างพระราชกฤษฎีกานั้นให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้มติไม่เห็นชอบให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงตราพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวต่อไป

การตราพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะเปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวเป็นความผิดทางพินัยตามกฎหมายที่ระบุไว้ในบัญชีบางมาตราหรือทุกมาตรา โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการเปลี่ยนไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

^๔มาตรา ๔๒ ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติให้อำนาจองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดโทษจำคุกหรือโทษปรับอาญาสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ไม่เกินที่กฎหมายนั้นกำหนด เมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เปลี่ยนอำนาจขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเฉพาะในการกำหนดโทษปรับอาญาเป็นการปรับเป็นพินัยไม่เกินอัตราที่กำหนดสำหรับการกำหนดโทษปรับอาญา

บรรดาข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ยังใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กำหนดความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว ให้เปลี่ยนความผิดอาญานั้นเป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษปรับอาญาที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัตินี้

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๗มาตรา ๔๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากมาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาได้ เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประเด็นที่สอง กรณีที่องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถพบเห็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจะต้องดำเนินการอย่างไร เห็นว่า การกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นการขุดดินโดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ส่วนความผิดตามมาตรา ๓๖^๙ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ซึ่งเป็นการขุดดินหรือถมดินไม่ถูกต้องตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เมื่อมีการกระทำความผิดฐานขุดดินโดยไม่ได้แจ้ง ย่อมเป็นการกระทำความผิดฐานขุดดินโดยไม่เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงรวมอยู่ด้วย จึงเป็นเจตนาเดียวอันเป็นการกระทำความผิดกฎหมายหลายบท เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงตามข้อหาหรือว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถพบเห็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ซึ่งความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง เป็นความผิดอาญาที่เปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๔๒^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจึงต้องดำเนินการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาในความผิดตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง ตามที่มาตรา ๑๖ (๔)^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ บัญญัติไว้ต่อไป

สำหรับความผิดตามมาตรา ๔๑^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ซึ่งเป็นกรณีที่ผู้ขุดดินได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินแล้ว แต่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ถือเป็นกระทำความผิดอีกกรรมหนึ่งต่างหากจากการกระทำความผิดตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ และเมื่อความผิดตามมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ ถูกเปลี่ยนเป็นความผิดทางพินัยตามมาตรา ๓๙^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ แล้ว

“มาตรา ๓๕ ผู้ใดทำการขุดดินตามมาตรา ๑๗ หรือทำการถมดินตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม โดยไม่ได้รับใบรับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๖ วรรคสี่ แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หากการกระทำตามวรรคหนึ่งเกิดขึ้นในบริเวณห้ามขุดดินหรือถมดินตามมาตรา ๖ (๑) ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

“มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ หรือมาตรา ๒๗ มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสามหมื่นบาทและชำระค่าปรับเป็นพินัยเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตาม

^๙โปรดดูเชิงอรรถที่ ๗, ข้างต้น

^{๑๐}มาตรา ๑๖ การกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นทั้งความผิดทางพินัยและความผิดอาญา ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) ๑

๑) ๑

(๔) ถ้าความผิดอาญานั้นเปรียบเทียบได้ และได้มีการชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ความผิดทางพินัยนั้นเป็นอันยุติ

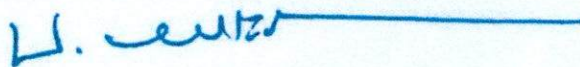
^{๑๑}มาตรา ๔๑ ผู้ใดได้รับคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้จัดการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหรือจัดการแก้ไขการขุดดินหรือถมดินตามมาตรา ๒๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินสามหมื่นบาทและชำระค่าปรับเป็นพินัยเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินห้าร้อยบาท ตลอดเวลาที่มิปฏิบัติตาม

^{๑๒}โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น

ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถจึงดำเนินการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ ได้ตามที่ให้ความเห็นไว้ในประเด็นที่หนึ่งแล้ว

ประเด็นที่สาม ในระหว่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถขอหารือต่อคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย จะมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลงหรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๑^๙ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติว่า ถ้ามิได้มีการปรับเป็นพินัยหรือฟ้องร้องภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดเป็นอย่างอื่น เมื่อพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ อันเป็นกฎหมายที่บัญญัติความผิดทางพินัยไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับอายุความไว้เป็นอย่างอื่น ประกอบกับไม่มีบทบัญญัติใดในพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ กำหนดให้อายุความการดำเนินคดีความผิดทางพินัยสะดุดหยุดลง ดังนั้น ในระหว่างที่องค์การบริหารส่วนตำบลไร่รถขอหารือต่อคณะกรรมการว่าด้วยการปรับเป็นพินัย จึงไม่มีผลให้อายุความสะดุดหยุดลง การปรับเป็นพินัยหรือฟ้องผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการขุดดินและถมดินฯ จึงต้องกระทำภายในกำหนดสองปีนับแต่วันกระทำความผิดตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัยฯ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๖๗

^๙มาตรา ๑๑ ในคดีความผิดทางพินัย ถ้ามิได้มีการปรับเป็นพินัยหรือฟ้องภายในกำหนดสองปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ เว้นแต่กฎหมายซึ่งบัญญัติความผิดทางพินัยจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น